

РЕШЕНИЕ

№ 2878

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2176** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/ и чл. 4, ал. 6 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредбата/.

Образувано е по жалба на Ц. Ц. Д. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-КС/2204 от 05.11.2021 г. на директора на Социално подпомагане – К. село, с която на Ц. Ц. Д. е отказана целева помощ за отопление с твърдо гориво (в пари) за отоплителен сезон от 2021/2022 г., потвърдена с Решение № 22-РД06-0019 от 20.01.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град. С жалбата твърди, че притежанието на земеделска земя и вилен имот не е основание за отказ на помощта за отопление. Моли за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата.

Ответникът - директор на Дирекция „Социално подпомагане”–К. село, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В съответствие с чл. 13, ал. 1 от ЗСП, във вр. с чл. 4, ал. 1 Наредбата жалбоподателят е подал заявление-декларация, с вх. № ЗСП/Д-С-КС/2204/26.10.2021 г. за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво (в пари) за отоплителен сезон от 2021/2022г.

Със заявлението е декларирал, че е разведен, пенсионер, живее сам в едностайно

жилище. Декларирал е доходи за предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация в размер на 2400 лв., като не получава други доходи от наем, рента, аренда продажба на движимо и недвижимо имущество, акции, вземания и не получава издръжка. Посочва, че притежава незастроен вилен имот и земеделска земя 25,3 дка в землището на [населено място].

По повод подаденото заявление е извършена социална анкета по реда на чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г., във вр. с чл. 27 от ППЗСП, направени са служебни справки и е изготвен социален доклад по чл. 4, ал. 3 от Наредбата. Направена е служебна проверка в системата за Междурегистров обмен R. на 26.10.2021г. и е установено, че няма несъответствие в декларираните данни по отношение на настоящ адрес, семейно положение, трудова заетост и имуществено състояние. Няма данни за извършвани разпоредителни сделки с недвижими имоти. Лицето не е подпомагано с целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2020/2021г. В социалния доклад е отразено, че съгласно съдържащата се към административната преписка служебна бележка с изх. № 3 от 27.10.2021 г., издадена от [фирма] е видно, че за стопанската 2020/2021г. Д. е предоставил под аренда земеделската земя, находяща се в землището на [населено място] и през месец декември 2021г. ще бъде изплатена рента в размер на 1269,65 лв. За предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация, от месец април 2021г. до месец септември 2021г. Д. не е получавал рента. На това основание е предложено да бъде отказана целевата помощ за отоплителния сезон 2021/2022г., тъй като не е изпълнено условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, поради наличието на втори недвижим имот (вилно място) и земеделска земя от 25,393 дка, която е източник на допълнителен доход. Направено е и заключение, че не са изчерпани възможностите за самоиздръжка, във връзка с чл. 11, ал. 2 от ЗСП.

Издадена е обжалваната Заповед № ЗСП/Д-С-КС/2204 от 05.11.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - К. село, с която е отказана целева помощ с твърдо гориво (в пари) за отоплителен сезон от 2021/2022 г., с мотиви: „Не отговаря на условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП. Притежава втори недвижим имот (вилно място) и земеделска земя от 25,393 дка, която е източник на допълнителен доход. Направено е и заключение, че не са изчерпани възможностите за самоиздръжка, във връзка с чл. 11, ал. 2 от ЗСП.“

Заповедта е оспорена по административен ред от Д.. С Решение № 22-РД06-0019 от 20.01.2022г. на директора на РДСП – С.-град е отхвърлена жалбата на Ц. Д. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-КС/2204 от 05.11.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“–К. село за отказ на целева помощ за отопление с твърдо гориво (в пари) за отоплителен сезон 2021/2022 г.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът приема, че оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-КС/2204 от 05.11.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е издадена от компетентен административен орган по чл. 13, ал. 2 ЗСП. Обективизирана е в писмена форма и е мотивирана съгласно изискването на чл. 13, ал. 3 от ЗСП. Преди постановяването и е проведена социална анкета и е изготвен социален доклад съгласно изискването на чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г.

Предвид изложеното настоящият състав счита, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от ЗСП, като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5 /16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /ППЗСП/.

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2 ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП.

От горното следва изводът, че за да отговаря дадено лице на условията за отпускане на целева помощ е необходимо да са налице две кумулативни предпоставки - средномесечния доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и лицето да отговаря на условията на чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно §3 от ДР на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. „диференциран минимален доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение и здравословното състояние, определена по реда на чл. 2, ал. 4 от Наредбата.

В конкретния случай целевата помощ за отопление с твърдо гориво (в пари) на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателят не отговаря на условията на посочената по-горе Наредба във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, тъй като собственик на недвижим имот и земеделска земя. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП не е предвидено от имота реално да се получават доходи, а само да съществува обективна възможност такива доходи да бъдат реализирани от вещта. Не е предвиден и конкретен начин, по който имотът може да бъде източник на доходи, от което следва, че такива могат да бъдат както продажната цена на имотите, така и сумата от отдаването им под наем или доходите от отгледаната в тях и реализирана на пазара селскостопанска продукция или възможността на жалбоподателя да се разпореди с тях по друг възмезден начин. Наличието на правото на собственост в патримониума на Ц. Д. върху гореописаните недвижими имоти обуславя възможността му да се сдобие с допълнителни доходи, от продажба, респективно, аренда, наем. Видно от представените по делото доказателства, жалбоподателят е отдал под аренда

зеделската земя, находяща се в [населено място].

Съдът намира, че е налице основанието по чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП, мотивирало административният орган да откаже предоставянето на целева помощ за отопление с твърдо гориво (в пари). От събраните по делото доказателства се установяват фактическите обстоятелства, посочени като мотиви на заповедта. Отказът по Заповед ЗСП/Д-С-КС/2204 от 05.11.2021г. е съобразен с целта на Закона за социалното подпомагане, като такова да се предоставя единствено на граждани, които без помощта на друго не могат да задоволят своите основни жизнени потребности чрез труда и доходи от имуществото им, така че за тях се явяват изчерпани всички възможности за самоиздръжка и издръжка от лицата. Социалните помощи са предназначени да подпомогнат само тези граждани, които са в изключително критично положение, което не им позволява да задоволят сами своите основни жизнени потребности, в т.ч. отопление, не и тези които, макар със затруднение, могат сами да ги задоволят. Границата между тези категории е очертана с нормативно с предвидените условия за отпускане на отделените видове социални помощи. Задължение на органите за социално подпомагане е стриктно да я съблюдават във всеки един отделен случай, отпусайки социалните помощи единствено на лица, за които законът е преценил, че са най-нуждаещи се, и отказвайки ги на всички останали, които по закон нямат право да ги получават, тъй като не отговарят на едно или повече от кумулативно предвидените условия за социално подпомагане по чл. 2, ал. 2 от ЗСП.

По изложените съображения, съдът намира че Заповед № ЗСП/Д-С-КС/2204 от 05.11.2021 г. на директора на дирекция СП-К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0019 от 20.01.2022г. на директора на регионална дирекция за социално подпомагане С.-град, за валидно и законосъобразно издадена.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Ц. Д. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-КС/2204 от 05.11.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0019 от 20.01.2022 г. на директора на РДСП-С.- град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: